

1

VOLDRIA ESCRIURE

Voldria escriure
amb força,
de foc els versos
sense deixar entreveure
ni l'ombra dels meus dubtes.

DINS L'ESFERA DEL TEMPS: Compàs d'espera (1998) (AL COR DE LES PARAULES, pag. 281)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

DE NOSTÀLGIES I CRITS

De nostàlgies i crits
vivim per no morir.
Tinc davant meu mil
coses que em conviden.
Però he preferit l'atzar
d'una paraula,
el dubte permanent.

PARAULES NO DITES (1981)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 91)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

2

COPA DE PASSIÓ

Copa de passió
que s'endinsa en els somnis.
Que escapça la por

que s'aferra al cor cansat
i als llargs corredors foscos,
que s'estenen

cap al mateix origen,
on l'amor cerca refugi
i fan que vida

i desig siguin
tot u, i
la raó s'esfumi

en el deliri
d'aquest voler
ser prop de tu.

MEMÒRIA DE TU I DE MI: II Records dins l'ombra (2006) (p- 53) **Montserrat Abelló/Raül Costafreda**

3 CAMINAR CIUTAT ENDINS

Caminar ciutat endins,
tot cercant l'amic, l'amiga –
un gest, un senyal.
Trobar-se sola, sense paraules,
amb les mans plenes de bosses,
i de paquets, buides d'escalf
i de sorpreses.
Sentir com et retrunyen
els clàxons, les frenades.
I que en respirar et manca l'aire.
Alçar els ulls,
no veure ni una fulla,
ni un arbre.
Caminar, pensarosa,
vers la coneguda escala.
En obrir la porta,
retrobar-te en cada cosa.
Submergir-te en la penombra
de la casa. I reconèixer
que ets rica de tenir
aquest silenci, per a tu.

MONTSERRAT ABELLÓ
EL BLAT DEL TEMPS: II L'ordit del temps: *Jo*
(1986) (AL COR DE LES PARAULES, p. 135)

Música: Mariona Sagarra

4

EL TEMPS

Es un somni
que he tingut:
el temps quedava quiet
res no es movia.

Lentament l'esfera
del desig es desfeia
en miríades de petites partícules.

I era així com,
plàcidament,
sense dolor moria.

L'ARREL DE L'AIGUA. IV Somni (1995)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 257)

I el temps
a les mans
es torno cera.

I cadascú
l'afaiçona
i se'l fa seu.

L'ARREL DE L'AIGUA. I Al caire de la nit (1995)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 226)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

5

M'ASSEURÉ COM SI NO TINGUÉS

M'asseuré com si no tingués

altra cosa que el ritme de
la paraula, el so que traspua
del teu parlar, que em recorda
l'olor de la pinassa.

I oblidaré tot el que vol dir
caminar per ciutats que ens són
estranyes.

EL BLAT DEL TEMPS: I El blat del temps: *Tu*
(1986) (AL COR DE LES PARAULES, p. 117)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

AQUEST SOMRIURE ADUST

Aquest somriure adust
 que de sobte se't desplega
 damunt del rostre
 i me'l fa estrany,

és com una màscara que hi poses,
 per no deixar entreveure
 aquell altre més dolç, que amaga
 els plecs profunds del temps.

I, tanmateix, quan els ulls et miro,
 Encara el veig reflectit,
 Ben endins, en el suau espurneig
 de les teves pupil·les.

MEMÒRIA DE TU I DE MI: II Records dins l'ombra (2006)
 (POEMES D'AMOR, p. 75)

Montserrat Abelló / Raül Costafreda

M'HA TOCAT ESCRIURE

(al meu pare)

M'ha tocat escriure
 avui amb poques paraules
 tTota la teva vida.
 Amb cura ho he anat fent
 desglossant-ne les teves obres.

Ara potser hi haurà
 qui ho llegeixi.
 Però ningú sabrà,
 com jo, com eres de debò.
 Tota la força que hi havia
 dins teu i el molt
 que ens estimaves.

Construïes vaixells i
 navegaves temorenc com eres.
 Salvares dics desnonats
 i et senties sol,
 quan em parlaves

de problemes matemàtics
que jo no entenia,
i que per a tu eren senzills
i clars com l'aigua.

Eres modest i el teu nom tenia
les inicials d'aquella mar
immensa que t'acollia.
Sovint parlem de desavinences
entre pares i filles i fills també.
Però jo puc dir que per a mi estimar-te
ha estat com respirar, de fàcil

INDICIS D'ALTRES MOMENTS, a AL COR DE LES PARAULES (2002) (p. 341)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

8 DEIXA'M TORNAR-TE A DIR

Deixa'm tornar-te a dir
allò que abans et deia:

“Demà passat vindré
pels corriols de la lluna.

Vindré a dir-te
que t'estimo.

Demà passat i l'altre també
i no sabràs què fer-ne

D'aquest amor tan
senzill i persistent.

I no sabràs què fer-ne
ni què dir-me'n.

I te n'aniràs,
i seguiré estimant-te.

I tornaràs, i et miraré
amb els ulls plens de somriures.

I tampoc sabràs què
fer ni què dir-me”.

MEMÒRIA DE TU I DE MI: II Records dins l'ombra (2006)
(POEMES D'AMOR, p. 73)

Montserrat Abelló / Raül Costafreda

9

VISC I TORNO A REVIURE

cada poema,
cada paraula.
Estimo tant
la vida
que la faig meva
moltes vegades.

EL BLAT DEL TEMPS: II L'ordit del temps: *Jo*
(1986) (AL COR DE LES PARAULES, p. 130)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

10

SOM SOLIDÀRIES

És en aquests
rars moments en què
romanc absent quan
realment sóc.

Tota aquella qui
es desprèn de la
lletra entrada
amb sang.

Tota aquella qui
és prou valenta
per escoltar la
veu que acallen.

Tota aquella qui
no té por de si
mateixa.

Totes aquelles que
esperem que germini
la llavor,
som solidàries.

INDICIS D'ALTRES MOMENTS, a AL COR DE LES PARAULES (2002) (p. 333)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

11

DESIG

Estimo els teus ulls,
les teves mans, la teva boca,
el teus cabells, els teus
llavis molsuts i càlids.

Els narcisos grogs
dins un gerro blau
allargat damunt la taula,
em miren erts i gentils,
elegants, indiferents
a la passió desbordada
del meu viure.

A l'insistent reclam
de la meva mà que escriu.

L'ARREL DE L'AIGUA. IV Somni (1995)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 257)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

12

CADA NIT UN POEMA

Cada nit un poema.
Sobre el full solitari
la mà es mou.

Dins la quietud
contemplo la claror
vacil·lant del carrer,
i sento com si tingués
algú arran de pell,
a frec de llavis.

Si em calia escollir.
Em quedaria amb la ploma
a la mà. Mai més sola,
cada nit.

FOC A LES MANS: II El pols de les coses (1990)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 184)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

13

EVENING

Cridaves en somnis
talment despert i
plores –Jo et parlava
suaument per no remoure
més les ombres
del teu somni fet d'amor.-

Fill tan gentil
que plora per por
de morir i perdre
allò que estima.

La nit és massa fosca,
l'he amagada
sota el coixí.
Dorm amb mi.

EL BLAT DEL TEMPS: II L'ordit del temps: *Jo*
(1986) (AL COR DE LES PARAULES, p. 133 i 99)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

14

VOLDRIA ESCRIURE

Voldria escriure
amb força,
de foc els versos
sense deixar entreveure
ni l'ombra dels meus dubtes.

DINS L'ESFERA DEL TEMPS: Compàs d'espera (1998) (AL COR DE LES PARAULES, pag. 281)

DE NOSTÀLGIES I CRITS

De nostàlgies i crits
vivim per no morir.
Tinc davant meu mil
coses que em conviden.
Però he preferit l'atzar
d'una paraula,
el dubte permanent.

PARAULES NO DITES (1981)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 91)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra

I APRENC A DIR QUE NO

I aprenc a dir que No.

Amollo en la nit
la veu amarga o
la veu esperançada.

I aprenc a dir que No.

Que ja no és temps de plorar
Ni de lamentar-se, ni tampoc
El de cercar excuses fàcils.

I aprenc a dir que No.

DINS L'ESFERA DEL TEMPS: Contra el caire del temps (1998)
(AL COR DE LES PARAULES, p. 316)

Montserrat Abelló / Mariona Sagarra